

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 144.

Tolste Session.

39te Møde.

Tirsdagen den 20de Novbr. Kl. 6 Aften.

(Fortsat)

M. Sæge (fortsat): Jeg vil dog ikke haabe, at vi, efterat have kjøbt hans Ord i dyre Domme, nu ovenikjøbet skulde give ham 100 Rd. aarlig. Jeg troer, at det var en slet Handel, man dengang gjorde, men derom skal jeg ikke nu sige Noget, men det forekommer mig besynderligt, at han nu skal have en særlig Understøttelse, efterat han har gjort en saa brillant Handel. Jeg skal isøvrigt ikke indlade mig paa at kritisere Risterne, og jeg skulde ikke have nævnt det, jeg har nævnt, naar ikke et æret Medlem (Fischer) havde henledet Opmærksomheden paa dem. Jeg vil derimod gjøre den almindelige Bemærkning, at det forekommer mig, at om end de Folk, der nu nyde disse Understøttelser, vedblive at nyde dem, burde man dog være betænkt paa for Fremtiden reent at høre op dermed for Andre, for ikke at forlocke Folk til at give sig af med Studier og Arbejder, som Staten maa betale. Jeg troer, at vi engang maae komme ud af dette hele Forhold. — Det ærede Medlem fra Hjørring (Fischer) har omtalt de særegne Fonds. Det er altid forekommet mig at være en Urimelighed at kjøre omkring med den ene Anstalts Tilskud til den anden. Jeg kan ikke see, hvad Nytte det gjør, at man opfører til Landbohøjskolen en Udgift minus et Tilskud fra Sorø Akademie, en Posteringsmaade, der mere eller mindre er gennemført ved de forskjellige Udgifter. Jeg vil til-

føie, at jeg troer, at det vil være overordentlig nyttigt, om alt det, Staten eier, særegne Fonds, Communitetsmidler, Universitetsgodset, Sorø Akademie, og Alt hvad man vil nævne af den Art, kom ind under een og samme Bestyrelse, og at saaledes hele Statens Eiendom i Penge, Gods eller Tiende blev samlet under den samme Bestyrelse. Dette vilde gjøre disse Midler mere frugtbringende, og Bestyrelsen vilde blive lettere og billigere.

Scherning: Det Duffe, som den sidste ærede Taler udtalte, kan jeg slutte mig til. Jeg skal imidlertid ikke nu forfølge den hele Tankegang videre. Naar Revisionsarbejdet for 1858—59 kommer for, vil der blive rigelig Stof til nærmere at betragte denne Sag, og man vil da komme til den Erkendelse, at man har begyndt at malle Sorø Akademiets Ro gold; den begynder allerede at tage af i Mælken. Jeg hører til det Mindretal — jeg veed ikke, om jeg er alene — som foreslaaer at nægte det ene 1,000 Rd. af de 2,000 til Sculpturarbejder og andre smaa industrielle Curiositeter. Det er en gammel Mand, man ønsker at give disse 1000 Rd., og jeg er en gammel Mand, der ønsker at forhindre det. Ifjor var det sidste Gang, at der skulde gives en saadan Sum dertil, og nu trænger man paa igjen. Den høitæredede Minister har sagt, at denne Mand havde en egen Gave til at anstaffe billigt; men han har ikke nogen Gave til at opbevare billigt. Han erobrer det ene store Palais efter det andet, der blive ombyggede og dog ikke længere kunne afgive Rum til alle hans begyndte eller intendede Samlinger. Der er en Kamp tilstede